

РЕШЕНИЕ

№ 7235

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Весела Цанкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4694** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда” срещу съдебно решение от 19.03.2013 година, постановено по н.а.х.дело № 20304/2012 година по описа на Софийски районен съд, 109 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-2204945/17.08.2012 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), като наложената имуществена санкция е за неизпълнение на дадено задължително предписание.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния закон. Твърди, че след като предписанието е влязло в сила, съдът не е компетентен да се произнася по законосъобразността му. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба чрез процесуалния си представител

оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Твърди, че предписанието е изпълнено.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора. Приел е, че при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на 19.07.2012г, 20.07.2012г и 30.07.2012г [фирма] в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ не е изпълнил задължително предписание № 3, дадено в протокол за извършена проверка, връчен на 6.07.2012г, а именно: с допълнително споразумение към основния трудов договор сключен с А. С.Т. с уговорено работно време за деня 2 часа, т.е непълно работно време, да се определи разпределението на работното време съгласно чл.138, ал.1 КТ, със срок на изпълнение 10.07.2012 година. След приключване на последващата документална проверка на 30.07.2012 година е бил съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който издадено процесното наказателно постановление.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че формално е осъществен състав на нарушение по чл.415 , ал.1 от КТ, но деянието не представлява административно нарушение, тъй като самото задължително предписание е незаконосъобразно.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на районния съд. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е достигнал до неправилни правни изводи поради следното:

Дадените задължителни предписания са връчени на 6.07.2012 година с протокол за извършена проверка от служители на Д ”ИТ” и са влезли в законна сила, съответно не са предмет на оспорване по делото, както и първоинстанционният съд не е бил длъжен да изследва обстоятелствата, констатирани при проверката, извършена на 03.07 и 06.07.2012 година. При връчването на протокола са посочени сроковете и органите, пред които предписанията могат да се оспорят, но работодателят не се е възползвал от правото си на жалба, поради което предписанието по т. 3 е влязло в сила. Допълнително преразглеждане на неговата правилност и законосъобразност в процеса по обжалване на издаденото след това наказателно постановление е недопустимо и противоречи на принципа за валидиране на административните актове, след изтичане на предвидените преклузивни срокове за оспорването им.

АУАН и НП са издадени при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон. Съществува пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Не са допуснати съществени нарушения на

административно-производствените правила по см. на чл.36-чл.46 ЗАНН и чл.52-чл.58 ЗАНН. Безспорно е установено извършването на нарушението, неговия автор и правилното прилагане на закона. Осъществен е състава на вмененото административно нарушение, което е санкционирано със законоустановения размер на имуществена санкция по чл.415 ал.1 от КТ, определената от административнонаказващия орган имуществена санкция е в размер на минимума предвиден за това нарушение. Безспорно се установява неизпълнение на дадено предписание от контролния орган който срок на изпълнение е изтекъл на 10.07.2012 година.

Поради изложените съображения и несъгласие с изводите на първоинстанционния съд, решението следва да се отмени и вместо него постанови друго с което се потвърди наказателното постановление.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд - София град, Шести касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 19.03.2013 година, постановено по н.а.х.дело № 20304/2012 година по описа на Софийски районен съд, 109 състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2204945/17.08.2012 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ).

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: